

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **V. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 8. 3. 2005, č. j. OAM-403/VL-07-03-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 7. 2005, č. j. 60 Az 39/2005-17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8. 3. 2005 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou; tu Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 21. 7. 2005. Zároveň žalobce poučil o tom, že proti usnesení může podat kasační stížnost, a sdělil mu též, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem.

Žalobce podal proti rozsudku včasnou kasační stížnost, v níž zejména namítl vady řízení před správním orgánem a upozornil na to, že je v zemi původu ohrožen na životě; krom toho požádal o veřejné projednání věci, o ustanovení zástupce z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o tlumočnicka do ruského jazyka. Žalobce též navrhl, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tento návrh se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stal bezpředmětným.

Soud žalobci zaslal mj. formulář prohlášení o majetkových poměrech, aby mohl rozhodnout o jeho návrhu na ustanovení zástupce; ukázalo se však, že na adrese, kterou sám uvedl v kasační stížnosti, je žalobce neznámý. Soud se proto obrátil na cizineckou policii; ta zjistila šetřením, že na hlášené adrese se žalobce dosud neubytoval, není zde k zastížení a nelze zde zastihnout ani jiné přihlášené cizince. Soud proto žalobci ustanovil opatrovnici; žalobce si však vzápětí na hlášené adrese převzal zásilku s prohlášením o majetkových poměrech, a soud tedy dále jednal s ním samotným. Žalobce nevrátil soudu vyplněné prohlášení o majetkových poměrech ani ve stanovené lhůtě, ani později; soud proto usnesením ze dne 13. 1. 2006 vyslovil, že se žalobci neustanovuje zástupce z řad advokátů, a zároveň jej vyzval, aby do jednoho měsíce od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, a aby jeho prostřednictvím doplnil svou kasační stížnost. Žalobce nebyl při doručování usnesení dne 6. 2. 2006 zastížen; zásilka tak byla téhož dne uložena na poště a žalobce

byl vyzván k tomu, aby si ji vyzvedl. To žalobce neučinil; dne 9. 2. 2006 tak nastala fikce doručení a nevyzvednutá zásilka byla zaslána zpět na soud. Krajský soud poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobce, který je v této věci stěžovatelem, přes výzvu soudu nedoložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; sám ovšem nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Účastníku řízení, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a u nějž je to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.); k tomu však musí účastník doložit své majetkové poměry, což žalobce přes výzvu soudu neučinil. Krajský soud mu proto správně zástupce neustanovil a bylo na žalobci, zda si obstará vlastního advokáta; ani to ale neudělal.

K tomu se poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v žalobcově případě tak v den následující po uplynutí posledního dne třídní úložné lhůty začala běžet měsíční lhůta k předložení plné moci udělené advokátu, a to bez ohledu na to, že se žalobce o obsahu výzvy nedozvěděl. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastížen, a ve třech (popřípadě deseti, jde-li o zásilku určenou do vlastních rukou) dnech následujících; žádný takový důkaz však žalobce soudu nepředložil.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu